

Ludvík Mazuch

Setkání mužáků v Týnci

Před koncem roku 1998, proběhlo v rámci připomenutí pěti let trvání Týnecké cimbálové muziky společné zpívání mužských sborů, příznivců a interpretů folklóru z okolních obcí. Nikdo netušil, jaký ohlas bude tato akce mít a že se možná stane zárodkem nové tradice, která se tímto v oblasti mužských sborů na Podluží rýsuje.

A tak se 12. února 1999 v kulturním domě v Týnci uskutečnilo první setkání mužských sborů, které uspořádala týnecká cimbálová muzika s týneckým sborem mužáků a obecním úřadem. Místo konání – Týnec – bylo vybráno proto, že iniciátorem byla právě výše zmíněná muzika se svým primášem ing. Pavlem Tučkem. Na setkání se představilo celkem deset pěveckých sborů složených výhradně z mužáků, či ženáčů v krojích. Výjimkou byly sbory starobřeclavský a lanžhotský, které své řady posílily o několik svobodných šohajů. Kromě sborů zazpívali také sourozenci Batkovi, Vladimír Zháněl, Ivona Bízová a Marie Blažejová, o výbornou náladu se postaral také lidový vypravěč Jožka Pavlíček z Kunovic. Vedle domácí muziky doprovázela zpěváky rovněž cimbálová muzika Břeclavan s primášem MUDr. Františkem Blažkem.

Obr. – první setkání mužáků v Týnci

Každý sbor byl představen vždy jedním ze dvou konferenciérů večera. Stanislav Strmiska a František Čech, kteří se svého úkolu zhostili na výbornou, zpovídali vedoucí souborů přímo u stolů v sále. Po šestičlenném sboru z Prušánek, jehož řady prořídly díky nemocem, zazpíval kosticko-tvrdoňský sbor. Jeho členové přítomným prozradili, že mezi oběma obcemi byla dříve rivalita, ale po čase pochopili, že nejlepší bude, když budou zpívat společně. Jako první mimopodlužácký sbor se představilo čtrnáct zpěváků z Moravského Žižkova, jehož vedoucí přiznal, že zkoušejí hlavně po sklepech. Na jedenáctičlenný lanžhotský sbor zase jeho mluvčf Luděk Steiner prozradil, že je na Podluží funkčně nejmladší. Dolňácko reprezentoval sbor z hroznové Lhoty a jeho členové, kterých přijelo do Týnce patnáct, moderátorovi večera prozradili, jak zkoušejí: „Zkoušíme každý týden, dokud (to) nevypijem a pak jdeme na pivo“. Dvanáct zpěváků hrušeckého sboru přijelo bez svého vedoucího Karla Čapky, a tak se představení sboru ujal zpívající starosta Hrušek František Tichý. Mužáci ze Staré Břeclavi byli tentokrát z Podluží nejpočetnější a zřejmě měli i nejnižší věkový průměr. Naopak zcela určitě nejstarší byl host z Horňácla - mužský sbor z Velké nad Veličkou, jehož průměrný věk se blížil k sedmdesátce.

Nejstaršímu Emilu Miškeříkovi již bylo třiaosmdesát. Vedoucí tohoto sboru přiznal, že na Podluží zpívají poprvé a že jeli do Týnce s velkými obavami, jak v konkurenci Podlužáků obstojí. Vyjádřil se pochvalně o organizátorech akce a pozval všechny k nim do Velké na tradiční horňácké slavnosti. Sbor z Moravské Nové Vsi byl označen jako služebně nejstarší a je zajímavé, že ho vede žena, Jarka Sečkářová. Tento sbor však v oficiální části nevystoupil, neboť kvůli chřipce přijelo do Týnce jen pět jeho členů. Závěr první části večera nemohl patřit nikomu jinému, než dvanáctičlennému domácímu sboru. Tečku za oficiální částí programu udělalo společným zpěvem všech sto dvacet mužáků, sólisté a obě cimbálové muziky, spolu s početným obecenstvem písničkou „Jakú sem si frajárečku...“

„Myslím, že náš kulturní dům tolik nádherných písniček za jeden večer ještě nikdy neslyšel. Bylo to moc pěkné. O tom, zda tento večer položil základ ke každoroční tradici zimního období rozhodnou pořadatelé až po jeho vyhodnocení. Domnívám se, že přítomnost diváků a jejich potlesk je již přesvědčil.“ Tak zhodnotil starosta Týnce Ludvík Mazuch premiérové setkání mužských sborů a poděkoval všem hostům a organizátorům.

Koncertem sborů však večer neskončil. Následovala beseda u cimbálu a nevšední zpestření večera přinesla soutěž v natahování pětilitrového košťáře. Ještě dlouho do noci bylo veselo.